

JEGYZŐKÖNYV

amely készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2020. január 23-án a kaposvári Csiky Gergely Színházban megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: a jegyzőkönyv 1. számú mellékleteként csatolt jelenléti íven felsoroltak. Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékleteként csatolva.

Nyári Szilvia köszöntötte a megjelent vendégeket Kaposvár város ünnepnapján, ünnepi Közgyűlésén. Elmondta, hogy a Kaposvár szignált a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fűvósai adták elő. A szignál zeneszerzője Bogáthy József, vezényelt Bogáthy Gábor rézfűvós tanár. Kérte, a Vikár Béla Vegyes Kar közreműködésével énekeljék el közösen a Himnuszt.

Himnusz

Vers

Nyári Szilvia elmondta, József Attila Thomas Mann üdvözlése című versét Fándly Csaba, a Csiky Gergely Színház művésze tolmácsolásában hallották. Felkérte Szita Károlyt, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármesterét ünnepi köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester *„Azóta Kaposvár mérföldes léptekkel halad előre a fejlődés útján és nem egy nagyobb vidéki várost meg is előzött már. Van villamosvilágítása, vízvezetéke, csatornázása, számos, különféle tanintézet, színháza és más egyéb közintézménye... A város fejlesztésén munkálkodó köztervek tevékenységének és energiájának már a rendezett tanácsú városi keretek sem nyújtanak elegendő mozgási szabadságot, úgyhogy a leghatározottabb alakot öltötte az a terv, amely Kaposvárt a törvényhatósági jogú városok sorába akarja emelni. Kaposvár azok között is ki fogja vívni az őt megillető helyet és kevésbé változatos múltja nagyszabású jövőjének leendő a záloga.*

Főtisztelendő Püspök Atya! Kedves Háznagyasszony! Elnök Úr! Kormány megbízott Úr! Tisztelt Köteteltjeink, Díszpolgáraink! Igen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az imént idézett, méltatónak tűnő, ám mégis tárgyilagos, Kaposvár iránt ugyanakkor megkérdőjelezhetetlen szimpátiát és bizalmat keltő mondatokat a történészek körében alapláték tekintett Borovszky-féle monográfiásorozatban olvashatjuk városunkról 1914-ben. A szerző az 1873-as, Kaposvár számára sorsfordító év hálás következményeiről ír. Arról, amit a kötet megírásáig tartó mintegy négy évtized alatt elért a kaposváriak közössége. Elért azáltal, hogy bizalmat kapott, hogy teret és lehetőséget engedtek városunk fejlődésének.

Azonban a fenti sorokban ennél is többről van szó! A már-már próféciának tetsző ígérvény nagyszabású jövőjöt szán Kaposvárnak. Nagyszabású jövőjöt, mert az itteni tettvágy erre predesztinálta városunkat. Ma már persze tudjuk: az 1914-ben kirobbanó nagy háború, majd Trianon és a második világháború, nemkülönben az 1956 után évtizedek csaknem száz esztendőre elaltatták ezt az erőt sugárzó jövőképet. Tegyük hozzá rögtön: nem csak a miénket, hanem egész Magyarországot! Igen, a magyarság jövőképét, hiszen a nemzetek közül – aligha kétséges – nekünk lett a legnehezebb a 20. század. A legnehezebb, hiszen nemcsak a háborúkban érték pótolhatatlan veszteségek, hanem azok következményeiként is.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Gróf Apponyi Albert, aki városunk Díszpolgára 1921-től, szinte napra pontosan 100 esztendeje mondta el Párizsban híres védőbeszédét, amelyben az első világháborút lezáró trianoni diktátum feltételeinek tarthatatlanságát tárta a nagyhatalmak elé.

„Ha Magyarország abba a helyzetbe állíthatnák, hogy választania kellene ennek a békének elfogadása vagy aláírásának visszautasítása között, úgy tulajdonképpen azt a kérdést kellene feltennie magának: legyen-e öngyilkos azért, hogy ne haljon meg” – fogalmazott a magyar küldöttség vezetője.

A drámai hangvétel érthető és indokolt volt, hiszen a győztes nagyhatalmak a magyarok részvétele nélkül, a magyarság érdekeinek teljes mellőzésével határoztak Európa új rendjéről. Mintha éppen beteljesíteni kívánták volna a herderi jóslatot, amely szerint a magyarság lassanként felmorzsolódik és el is tűnik a Kárpát-medence egyéb népei között.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Megöltek bennünket, de nem haltunk meg. A nagyhatalmi terv, amely a monarchia felbomlásával a teljes ellehetetlenülést szánta nemzetünknek, elbukott. Ők elpusztítani akartak bennünket, mi élni akartunk. Ők a feloldódásunkban bíztak, mi azonban megkérgesedtünk. A megmaradásért vívott küzdelem hozta el 56-ot, ez teremtette meg 1989-et, és a mai időszakhoz is ez vezetett el bennünket. A mi városunk közössége is felébredt csipkerózsika-álmából. Igen, fel- és magára ébredt, újra meglelte azon értékeit, amelyek mentén egykoron sikereket ért el, s szorgos munkába fogott. Aligha vitatható: nekünk, éppen nekünk, Kaposvár mai polgárainak jutott az a feladat és megtiszteltetés, hogy a 100 évvel ezelőtt jövendölt reményt beteljesítsük! Mi kaptuk meg azt a lehetőséget, hogy az elődeink által ránk hagyott örökség megőrzése mellett új lendületet adjunk ennek a városnak. Sűrű éveken vagyunk túl, Kaposvár virágkorát éli. Miként tették azt eleink 1873 után, úgy mi is megragadtuk a számunkra felkínált lehetőséget, hogy 21. századi várost építsünk, s hogy kivívhassuk a bennünket megillető helyet Magyarország és Európa települései között.

Kedves Ünneplők!

Ha belegondolunk, ma egyre inkább természetesnek és magától értetődőnek tűnik a gyarapodás. Sok család számára most nyílt lehetőség új autót, lakást vásárolni, s városunkban is évszázadra szóló fejlesztéseket hajtunk végre. Mégis, ha elfelejtünk visszaemlékezni, és még csak nem is a szabadságunkat korlátozó, lefojtott előző századra gondolok, hanem mondjuk a mögöttünk hagyott tíz-tizenöt, húsz évre, az akkori mindennapok valóságára, aligha vesszük észre, mennyire sérülékeny is a mostani bőség. Emlékezzünk csak a megélhetést veszélybe sodró munkanélküliségre, az adósságba taszított, erőforrásaitól megfosztott önkormányzatokra, a tudatosan szétvert szolidaritásra, az évekre megbénító válságra. Bizony, nem múlt el oly rég az az idő, amikor ezekkel kellett megküzdenünk. Ezért ma sem érhetjük be csupán azzal, hogy falakat, intézményeket, 21. századi infrastruktúrát építünk ebben városban.

Higgyék el, a legfontosabb feladat ezután sem lesz más, mint a közönségünket megtartani. Mert csak erős, összetartó közösség képes megóvni mindazt, amit a Jóisten kegyelméből magunkénak tudhatunk. A csodálatos természeti környezetünket és a munkánk révén szépülő és biztonságot adó városunkat. Mert nem a kő és a téglák képesek oltalmazni bennünket, hanem a lelkek közösségéből gyúrt város falai. Ezért lehetünk büszkéek arra, hogy a mögöttünk hagyott

évben sem fordultunk vissza, nem tértünk le az útról, hanem megerősítettük összetartozásunkat, s hitet tettünk a közös folytatás mellett.

Kedves Kaposváriak!

Városunk ünnepnapján azonban illő feltennünk a kérdést, mit is jelent számunkra a köz? Mit jelent szellemiségében, lelkiességében és a cselekvések terén? Miközben gyakran élünk azon kifejezésekkel, amelyek e rövid szócskával kezdődnek – közrend, közoktatás, köznevelés, közbiztonság, közegészségügy, közösség –, sokan talán bele se gondolnak, mi a köz igazi tartalma, mi az, amiért mi, kaposváriak is az egyik legfőbb értékünként tartjuk számon. Mert mit is jelent számunkra a köz? Nos, semmiképpen sem azt, amit a szocializmus alatt e cím alatt hirdettek. Nekünk a közösség nem az egyén feladását jelenti. Nem azt, hogy az embernek háttérbe kell szorítania a saját boldogulását és életét.

Éppen ellenkezőleg! Számunkra a közösség a családi boldogságban kiteljesedő, tudásuk legjavát hozó, értékrendjük szerint élő emberek összességét jelenti. Mert tudjuk azt, hogy minden ember érték, s a köz is akkor gyarapszik, ha mindenki a saját életében megelégedi önmagát, erősödik és gazdagszik. Olyan közös erő ez, tisztelt hölgyeim és uraim, amely révén megóvhatjuk mindazt, amiért dolgoztak szüleink és nagyszüleink, s amihez erőnkhez mérten mi is hozzá tettük a magunkét. Ezért mai cselekedeteink nemcsak rólunk, sokkal inkább utódainkról, gyermekeinkről és unokáinkról, az ő jólétükről és városunk jövőjéről szólnak.

Kedves Kaposváriak! Igen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Így tudjuk tehát beteljesíteni a száz esztendővel ezelőtt nekünk ígért nagyszabású jövőndőt. Így vívhatjuk ki, és tarthatjuk meg minden korban városunknak a Kaposvárt valóban megillető helyet. Városunk születésnapján köszönetet mondok valamennyiüknek az elvégzett munkáért, a mindennapokban tanúsított tisztességes helytállásért, a közösségünk megtartásáért végzett erőfeszítésért. Kaposvár ma erős város, s ezt az erőt Önök adják.

Isten éltesse városunk valamennyi polgárát, adjon nekünk jó kedvet és bőséget!

Nyári Szilvia Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírüvének öregbítéséhez, az alábbi kitüntetésekkel és díjakat adományozza:

Az „**Év Sportolója**” díjat adományozza:

A kaposvári születésű játékos 2019-ben a magyar női röplabda-válogatott tagjaként részt vett az augusztusi Európa-bajnokságon, az Arany Európa-liga mérkőzésein, valamint a Kaposvár Arénában rendezett Magyarország–Horvátország-mérkőzésen. Csapatkapitányként az 1. MCM-Diamant Kaposvári Női Röplabda Club együttesét a 2018/19-es évadban az Extraliga ötödik helyére vezette, és a klub történetében először nemzetközi kupaszereplést is kiharcoltak.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza **Szerencsés-Miklái Zsanettnek, az 1. MCM-Diamant Kaposvári Női Röplabda Club játékosának.**

Edző: Szasa Nedeljkovics

Felkérte Szerencsés-Miklái Zsanettet a díj, Szasa Nedeljkovicsot a jutalom átvételére.

A kaposvári dzsúdósport közel 60 éves történetének legnagyobb tehetsége. Tízszeres korosztályos országos bajnok. 2019-ben másodszor lett felnőtt első osztályú magyar bajnok 66 kg-ban, egyetemi Európa-bajnoki ezüstérmes, az universiadén az 5. helyet szerezte meg, a celjei Európa-kupáról pedig győztesként térhetett haza. A tokiói dzsúdó-világbajnokságon a felnőtt magyar válogatott tagjaként a legjobb 32 közé került.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza **Boros Bencének, a Kaposvári Judo Klub versenyzőjének.**

Edző: Kéki Márton

Boros Bence jelenleg a magyar válogatottal Tel-Avivban olimpiai kvalifikációs versenyen vesz részt, díját edzője vette át.

A labdarúgóklub a 2018/19-es évadban került be az NB II.-es bajnokságba, ahol kiemelkedően szerepelt, s így története során ötödik alkalommal jutott fel az élvonalba. Hatalmas bravúrt hajtottak végre, hiszen öt év után, 2019-ben visszajutottak az NB I.-be úgy, hogy közben a megyei első osztályt is megjárták.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „Év Sportolója” díjat adományozza a **Kaposvári Rákóczi FC labdarúgócsapatának.**

Edző: Waltner Róbert

Felkérte Hegedűs Dávid csapatkapitányt a díj, Waltner Róbertet a jutalom átvételére.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „**Kaposvár Szolgálatáért**” kitüntetést adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését, és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„Kaposvár Szolgálatáért” kitüntetésben részesülnek:

- az idősellátásban évtizedeken át végzett odaadó munkájáért **Barcza Csilla Mária, a Liget Időskorúak Otthonának szakmai vezetője**
- a szociális ellátás területén és a krízishelyzetben lévő édesanyák, gyermekek érdekében végzett elkötelezett és lelkiismeretes munkájáért **Biró Dániel, a Borostyánvirág Alapítvány anyaotthonának vezetője**
- kiemelkedő képzőművészeti és alkotótevékenységéért **Csikós-Nagy Márton képzőművész**
- a kaposvári sportéletben végzett több évtizedes, áldozatos munkájáért **Dékány László, a Bene Ferenc Labdarúgó Akadémia szertárosa**
- a kaposvári gyermekorvosi ellátásban végzett kiemelkedő munkájáért **dr. Gyánó Barna gyermekorvos, címzetes főorvos**
- több évtizedes, magas színvonalú muzeológusi és kutatómunkájáért **dr. Juhász Magdolna, a Rippl-Rónai Megyei Hatókörű Városi Múzeum természettudományi főmuzeológusa**
- a közigazgatás területén nagy hozzáértéssel végzett sokrétű, elhivatott munkájáért **Németh Anita, a Polgármesteri Hivatal gondnoka**

- több évtizedes, kiemelkedő művészeti tevékenységéért **Pályi János**, a BábSzínTér művészeti vezetője, bábművész
- magas színvonalú és elhivatott gyógyító munkájáért **dr. Pillér Árpád, a Kaposi Mór Oktató Kórház Baleseti Sebészeti Osztályának osztályvezető főorvosa**
- a hátrányos helyzetű, sérült diákok érdekében végzett példaértékű, elkötelezett pedagógusi és fejlesztő munkájáért **Pucz András, a Bárczi Gusztáv Módszertani Központ gyógyopedagógusa**
- pedagógusi életpályájának elismeréseként **Rédling Géza, az Eötvös Loránd Műszaki Szakgimnázium, Szakközépiskola és Kollégium nyugalmazott pedagógusa**
- a közigazgatásban hosszú ideje végzett magas színvonalú munkájáért **Sólyom Bernadett, a Polgármesteri Hivatal anyakönyvvezetője**
- a szociális ellátás területén nagy hozzáértéssel végzett sokrétű, elhivatott munkájáért **Sovány Tamás Tiborné Varga Anita, a Polgármesteri Hivatal irodavezetője**
- több évtizedes, elkötelezett mérnöki és oktatómunkájáért, Kaposvár sport- és művészeti életében végzett tevékenységéért **Szabó Péter nyugalmazott-élelmiszermérnök**
- több évtizedes, kiváló gyógyító és tudományos munkájáért **dr. Szebényi Barnabás Péter** szülész-nőgyógyász, gyermeknőgyógyász

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

„Pro Urbe Kaposvár” címet adományoz:

Békésszentandrásan született 1957. február 24-én. A Kertészeti Egyetem Kertészeti Főiskolai Karán 1978-ban szerzett üzemmérnöki, a Testnevelési Egyetemen 1987-ben röplabdaszakedzői diplomát. Szinte az egész életét a röplabda határozta meg. 1975-től több mint egy évtizeden át Kecskeméten játszott. Több mint kétszázszor szerepelt a magyar válogatottban, ott volt az 1979-es és az 1983-as Európa-bajnokságon is. 1986-ban Törökországba szerződött, ahonnan a 90-es évek elején Kaposvárra, a Somogy SC-hez vezetett az útja. A Kecskeméttel 1983-ban szerzett bajnoki címe után 1992-ben Kaposváron is bajnokcsapat tagja lehetett. Itt már edzőként is számítottak a munkájára, s vezetésével 1993-ban újra megnyerték a bajnokságot. Ezt a sikert számos további bajnoki és kupagyőzelem követte, és nem csak Magyarországon. A nagy tudású szakember, aki mindig megtalálta játékosaihoz azt az értéket, amelyre építeni lehetett, az új évezred elején visszatért Törökországba, ahol négy bajnoki címével a legeredményesebb edzővé vált. 2011-től ismét Kaposváron irányította az ország egyik legjobb csapatát, egyúttal részt vett a Kaposvári Röplabda Akadémia megalapításában. Az ezredforduló után – két ciklusban – a szövetségi kapitány tisztségét is betöltötte Magyarországon. Edzőként tizenegy bajnoki és ugyanennyi kupagyőzelemhez segítette a gondjaira bízott kaposvári gárdát, s döntő szerepe van abban, hogy az együttes 2016-tól minden idők legeredményesebb magyar bajnoki röplabdacsapata. Hosszú és rendkívül eredményes pályafutás után 2019-ben állt fel a felnőttcsapat kispadjáról.

A röplabdasporthoz való hozzájárulása érdekében végzett, több évtizedes munkájáért és kimagasló teljesítményéért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza **Demeter Györgynek**.

1959. december 29-én született Kaposváron. A Táncsics Mihály Gimnáziumban tette le az érettségét 1978-ban, majd Pécsen folytatta tanulmányait; kezdettől fogva jogásznak készült. 1984-ben szerzett diplomát a Janus Pannonius Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán. Ebben az évben kezdte meg munkáját – ügyészségi ösztöndíjjal – mint a Kaposvári Városi Ügyészség fogalmazója, s 1986-tól ügyészként, 1988-tól vezetőhelyettes ügyészként dolgozott ugyanott. 1992-től már városi vezető ügyész. 1995-ben Somogy megyei főügyész helyettes lett, s 2001-ben pályázat útján nyerte el kinevezését a megyei főügyész tisztségére. A Magyar Jogász Egylet Somogy Megyei Tagozatának is 2001-től elnöke. 2003-ban megkapta a címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész titulust. Ez évtől cenzorként a jogi szakvizsgabizottság tagja és oktató a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának igazságügyi igazgatás főiskolai szakán. Egyik szervezője és házigazdája az évente Kaposváron megrendezett országos hírű rendezvénynek, a Jogi Beszélgetéseknek, amelyen a jogtudomány számos kiválósága vesz részt előadóként és hallgatóként egyaránt. Kiemelt figyelmet fordít a somogyi születésű első királyi magyar főügyész, Kozma Sándor, valamint az ügyészi hivatásrend, az elődök emlékének ápolására, több rendezvényt, emlékülést is szervezett ebben a témában. Az ügyészségi egységek az ő főügyészi hivatali időszakában, 2019-ben költözhetek be új otthonukba Kaposváron. Jogászi munkája mellett lelkes sportbarát; különösen a kaposvári futball áll figyelmének középpontjában. Fiatalon maga is igazolt labdarúgó volt. Mint ügyész 1993-ban Eredményes Munkásságért oklevélben részesült, 2004-ben pedig megkapta a Kozma Sándor-díjat, a szakma legnívósabb elismerését. A Somogy Polgáraiért díjjal 2006-ban tüntették ki, 2010-ben a Magyar Jogászegylet elnökségétől Szalay László-emlékérmeket kapott. Több évtizedes, lelkiismeretes munkájával komoly szakmai rangot vívott ki magának, kollégái, beosztottai körében széles körű megbecsülés övezi. Az ő érdeme is, hogy Kaposvár az ország egyik legbiztonságosabb városa lett.

Elkötelezett ügyészi munkájáért, magas színvonalú szakmai és vezetői tevékenységéért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza **dr. Horváth Szilárdnak**.

Dunaszerdahelyen született 1945-ben. Egyetemi tanulmányokat a Pécsi Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán folytatott. Orvosi diplomájának átvételét követően férjével együtt Kaposváron kapott állást, ahol két éven át a Somogy Megyei Közegészségügyi és Járványügyi Állomás Élelmezésügyi Osztályán volt higiénikus orvos. A megyei kórház radiológiai osztályán 1970-től dolgozik.

Munkája során a fő érdeklődési területe a modern képalkotáson belül az angiográfia, a neuroradiológiai, a CT- és MR-diagnosztika. Sokat tett a korszerű katéteres angiográfiás eljárások bevezetéséért, az intervenció radiológiai módszerek (így a katéteres értágítások) országos összehasonlításban is korai alkalmazásáért. 1990 óta CT- és MR-vizsgálatokat végez a Kaposvári Egyetem Diagnosztikai Centrumában, amely jelenleg a Kaposi Mór Oktató Kórház szervezeti egysége.

A kórház Dr. Baka József Diagnosztikai, Onkoradiológiai, Kutatási és Oktatási Központjának radiológusa rendszeres résztvevője bel- és külföldi továbbképzéseknek és kongresszusoknak, de saját szakismereteinek bővítése mellett tudását és tapasztalatát az új generációnak is igyekszik átadni.

2000 óta nyugdíjasként, közalkalmazotti jogviszony keretében dolgozik a kórházban. Munka iránti szeretetét és elhivatottságát bizonyítja, hogy a mai napig aktív, és a radiológiai osztály ügyeletében is részt vesz. A Magyar Orvosi Kamara Somogy Megyei Területi Szervezetének tevékenységét tizenkét éve segíti az etikai bizottságban végzett munkájával; ezt a megbízatását immár a negyedik ciklusban látja el.

Odaadó és áldozatkész, több évtizedes orvosi munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza **dr. Szász Krisztinának**.

Olyan fotósok alapították 1982-ben, akik a hagyományostól eltérő stílusban szerettek volna fényképezni. A megyei művelődési központ támogatásával létrejött csoport máig aktív, sikeres és már a megye legnagyobb fotóklubja. Jelenleg ötven aktív tagja van, köztük tíz- és hetvenéves egyaránt található. Összefogja a Somogy megyében élő és alkotó amatőr és hivatásos fotográfusokat, illetve a fotózást kedvelő embereket. Tagjai terjesztik a somogyi fotókultúrát, felkészítik, képzik társaikat. Minél több olyan fiatallal kívánnak foglalkozni, akinek igénye van a színvonalas fotózás elsajátítására; felfedezik és szárnyra bocsátják a tehetségeket. Számos fotóst neveltek, aki már önállóan is bemutatta képeit a közönség előtt. Tagjai országos és nemzetközi szinten is képviselik a Dél-Dunántúl fotóművészetét, megörökítve a táj természeti és néprajzi értékeit. Működésükkel fokozzák a fotózás iránti kedvet, továbbadják a fényképezéssel kapcsolatos ismereteket, hozzájárulnak a társadalom vizuális neveléséhez. Rendszeresen részt vesznek kiállítások, fotópályázatok szervezésében, nyári alkotótábort működtetnek. Komoly technikai tudással felvértezve végzik munkájukat, mégis azt vallják, hogy a fotózásban az egyén, a gép mögött levő ember látásmódja a döntő. Olyan közösséget alkotnak, amelynek tagjait ugyanaz a szenvedély: a fotózás szeretete köti össze. Alkotóközösségük baráti társaság is, hiszen az élet más területein is számíthatnak egymásra. A klub a régi fényképezőgépek egyik alkatrészéről kapta a nevét: a központi zárról, amely a fény szabályozására hivatott.

A fotókultúra fejlesztése és megismertetése érdekében végzett több évtizedes munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza a **Compur Fotóklubnak**.

Nyári Szilvia a kitüntetést **Bedő Kornél elnök** veszi át.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladás, kultúra vagy művészet ügyét.

„Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz:

Az ország egyik legnépszerűbb színésznője Ózdon született 1945. október 1-jén, de egy Békés megyei faluban, Kunágotán nőtt fel. Édesapja nem tért vissza a szovjet fogságból, erdélyi származású édesanyja, aki szakácsnőként és szobalányként dolgozott, egyedül nevelte őt. A tehetséges lány, akit életkörülményei korán önfegyelemre szoktattak, elvégezte a közgazdasági technikumot, ám mindig színésznőnek készült. A Színház- és Filmművészeti Főiskolán 1968-ban kapott diplomát, s első szerződése Szegedre szólította. 1971-ben került a Csiky Gergely Színházhoz, ahol részese volt a Kaposvár-jelenség kibontakozásának. „Igazi színházat akartunk csinálni” – mondta utóbb a kezdetekről. Ő is szerepelt a korszakos jelentőségű *Sirály*-előadáson, ahol Nyinát alakította; éppen a Csehov-darab bemutatóján volt a 26. születésnapja. A Csiky színészeinek szavazata alapján ő kapta meg először – 1975-ben – az azóta hagyományossá vált társulati kitüntetést, a Komor István-émlékgyűrűt. Hét termékeny kaposvári év után 1978-ban a budapesti Nemzeti Színházba vezetett az útja. Négy évadot töltött

a Nemzetiben, majd a Katona József Színházhoz szerződött, 1984-ben azonban visszatért a Csiky Gergely Színházba. Másodszor tizennyolc éven át játszott Somogyország fővárosában. „Megerszerettem Kaposvárt, a parkjait, az épületeit, a jó levegőjét. Mert Pestről visszajöve még mindig nagy gyönyörűség beleszippantani a város levegőjébe. Szeretem az embereket, akikkel együtt dolgozom a színházban, de szeretem azokat is, akikkel az utcán találkozom” – nyilatkozott a kilencvenes évek közepén. 2002-től 2013-ig újra a Nemzeti Színház színésze volt, azóta a Thália Színház tagja. Emellett fellép a Budapesti Operettszínház, a Szegedi Szabadtéri Játékok és a Kőszegi Várszínház színpadán, s a Csiky Gergely Színházban is vendégszerepel. A fiatalokat is megszágyenítő energiával játszik. 1995-ben kezdett színpadi beszédet tanítani a Színház- és Filmművészeti Egyetem hallgatóinak, 2017-től pedig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen oktat. Színházi alakításait szinte lehetetlen felsorolni, hiszen a világirodalom női szerepeinek teljes palettáját végigjátszotta; a magyar színházi statisztikák az ő neve mellett jegyzik a legtöbb bemutatót. Játszotta Natasát a *Háború és béke*ben, Kocsma Jennyt a *Koldusoperában*, Aase anyót Ibsen *Peer Gyntjében*, alakította Cecíliát a *Csárdáskirálynőben*, Millernét az *Ármány és szerelemben*, mint ahogy Schneidernét is a *Hyppolit, a lakájban*. Volt a *Pisti a vérzivatarban* című Örkény-darab Rizije, Margit királyné és Elektra, Agrippina és Bors néni, Zsófia főhercegnő és Karnyóné. Szubrett volt és tragika, humora és temperamentuma vígjátéki szerepek megformálásában is jól érvényesült. Nemcsak fő-, hanem kisebb szerepekben is emlékezetes alakításokra képes. Kiválóan énekel és táncol; muzikalitása hozzásegítette, hogy a prózai művek mellett számos zenés darab főszerepében láthassa-hallhassa a közönség – még az 1966-os Táncdalfesztiválon is elindult. Sok filmben szerepelt (köztük olyan legendás alkotások vannak, mint az 1976-os *Árvácska* és az 1979-ben forgatott *Indul a bakterház*), szinkronszínészként ugyancsak népszerű, és néhány darabban rendezőként próbálta ki a tehetségét. Az igazán sokoldalú, érzékeny és a világra kíváncsi színésznő kiváló jellemábrázoló, aki erős átélőkészséggel, hitelességgel és meggyőző természetességgel játszik. „Egy színészen meg kell lennie minden emberi tulajdonságnak, azért színész, attól színész – mondja. – Akit éppen próbál, annak a jellemvonásait kell felerősítenie magában.” Minden szerepére alaposan felkészül, és nagy kedvvel formálja meg azokat. „Egyetlen szerep sem egy a sok közül” – állítja. Babarczy László színigazgató szerint „hihetetlen gazdagsággal, pontossággal, tudatossággal tudott és tud eljátszani önmagáról, másokról, az életről olyan dolgokat, amelyek majdhogynem kimondhatatlanok”. Ma is kötődik Kaposvárhoz. A *nagymama* című Csiky Gergely-színmű címszerepéért kapott gázsijából 2011-ben fiatal kaposvári színészeknek alapította meg a Nagymama-díjat. 2012-ben a kaposvári színház örökös tagjává választották. Első kaposvári korszakában – 1977-ben – kapta meg a Jászai Mari-díjat, második időszakában – 1995-ben – a Kossuth-díjat. Az érdemes és kiváló művész címmel is kitüntetett színésznő 1999-ben bekerült a Halhatatlanok Társulatába, 2008-ban a Hazám-díj birtokosa lett, 2011-től a nemzet színésze, 2013-tól Prima Primissima díjas, 2015-ben pedig átvehette a Színházi Kritikusok Céhének életműdíját. Az életben a hivatása jelenti számára az egyik legnagyobb boldogságot. A színművészet segítségével is megpróbál javítani a világon; a színházat rendkívül alkalmasnak tartja arra, hogy gondolkodásra készítse az embert. Kevés olyan művész van, aki annyira „jelen tud lenni” a színpadon, mint ő. Egész életét a színháznak rendelte alá.

Magas szintű, példaértékű, több évtizedes művészi tevékenységéért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntetést adományozza **Molnár Piroska színművészeknek**.

Nyári Szilvia a színjátszást hivatásnak tekintő művész azért nem lehet velünk, mert ahogy tegnap, úgy ma este is főszerepet játszik a Thália Színházban. A kitüntetést tegnap az esti előadás előtt vette át Szita Károly polgármester úrtól.

A Díszpolgári cím átadásáról kisfilm került levetítésre.

Nyári Szilvia felkérte dr. Horváth Szilárd urat, mondja el gondolatait a kitüntetettek nevében.

dr. Horváth Szilárd „Úgy vélem, hogy az emberi létnek jó erős gyökeret kell eresztetni szülőföldjébe, ahová egy életen át gyengéd szálakkal kötődünk az oly kedves tájhoz, a dolgos emberhez, a közös hangokhoz és mindahhoz, ami gyerekkorunk gondtalan világára emlékeztet, arra a varázslatos helyre, ahonnan világgá indultunk utunkat keresve.

Tisztelt Polgármester Úr, Háznagy Asszony, Meghívottak és Jelenlévők, Hölgyeim és Uraim!

Megtisztelő felkérésnek kell, hogy itt ma megfeleljek, a nemzet színészét Molnár Piroskát kell helyettesítenem. Legjobb szándékom ellenére is ez teljesíthetetlen feladat, így nem tehetek mást, mint a 22 kitüntetett és a magam nevében is szívből gratuláljak, a város legújabb díszpolgárának. Valamennyi elismerésben részesülő, orvos, pedagógus, mérnök, közszolga, művész, intézményvezető és sportoló nevében köszönöm a méltató szavakat köszönöm Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlésének, Polgármester Úrnak azt, hogy elismerésre méltónak találták munkánkat.

Ahogy bevezető gondolataimban feltártam magam is elkötelezett lokálpatrióta vagyok, minden Kaposvárhoz köt. Itt végeztem iskoláimat büszke Táncsicsos diák vagyok. Az egyetemi évek kivételével végig itt éltem – bár akkor is – minden hétvégét itthon töltöttem. Családom története, múltja egybefonódik a város XX. századának történetével. Dédnagyapám 1914-ben innen indult a 44-es gyalogezred katonájaként a Nagyháborúba, hogy aztán ne térjen vissza az olasz frontról. Nagyapám inasként itt tanult és lett a környék elismert bognár mestere. Somogyaszalói és patalomi nagyszüleim bár egyszerű parasztemberek voltak, felismerték a tanulás fontosságát és lehetőségét, a városba, ahogy ők mondták Kaposba küldték tanulni szüleimet. Ők a legendás iskolaalapító és igazgató Steiner Mátyás vezette Tanítóképzőben szereztek első diplomájukat és egy életen át legjobb tudásuk szerint dolgoztak ezért a megyéért, városért. Ma bizonyára nagyon boldogok – hála a lelkiismeretes gyógyítóknak is – hogy megérhették ezt a napot és annak is hogy fiam, az unokájuk is itt él, ragaszkodik szülővárosához, szívvvel lélekkel teszi a dolgát, itt akar sikeres lenni. Mert mindannyian azt valljuk, azért vagyunk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne.

Ilyenkor télvíz idején Berzsényi utcai kisgyerekként a József Attila utcán szánkóztunk a régi gőzfürdő irányába, nem kellett félni, akkor még nagyon kevés autó járt arra. Emlékszem édesapám hétvégenként kézen fogva vitt a kaposvári csapatok pályáira: a Cukorgyári gödörbe, a Dózsa pályára ahol nyaranta a falelátón kertmozi is működött. Kevesen tudják, hogy a mai SÁÉV telepen egykor egy földes, salakos pálya volt, a régi Építőkpálya, a Cserbe a Honvéd meccsre pedig az állatvásár területén vágunk át. E színház falai között pedig a csodás előadások mellett valaha szikrázó bokszt meccsek is zajlottak. Így ismertem meg akkor Kaposvárt; annak minden zegét, zugát. De hát mennyit változott a világ, benne városunk is.

Sokszor hallom az országot járva kollégáimtól, ismerőseimtől, hogy bezzeg ti, kaposváriak... Igen, folyamatosan új és új jelképekkel gyarapodik a város, a Sétáló utca, a megújult Kossuth tér, vagy a színházunk, amely nemcsak, hogy nagyobb, mint a pécsi, ahogy azt eleink 1911-ben elgondolták, de színpompásabb is. A sport-aréna, az uszoda mellett persze, hadd legyenek büszke a Gróf Apponyi utcában az új ügyészségi székházunkra is.

Pályafutásomra visszagondolva nagyon sokat kaptam elődeimtől, örökké hálás leszek nekik. Mindig is közösségben gondolkodtam. A rendszerváltást követően a 90-es évek közepén egy fiatal csapat mögém állt és tettük a dolgunkat, többek között azért, hogy a megyeszékhely egy biztonságos hely legyen. Nagyon ígéretes a jövő generációja is. Szakmai hitvallásomat röviden össze tudom foglalni: a rend. Legfőbb Ügyész Úr az ügyészségi székház avatóján úgy fogalmazott, hogy az ügyészség az elmúlt 30 évben a jogállam biztos oszlopa volt, alapvetően hozzájárult, hogy Magyarország törvényeit betartsák, a közrendet megtartsák. Ehhez tartjuk mi is magunkat. Köszönöm családom támogatását, együtt örülünk az elismerésnek. Köszönettel tartozom, munkatársaimnak, hogy elfogadták elképzeléseimet és támogattak.

Zárszó: Örülök, hogy szeretett csapatom képviselői is itt ülnek a kitüntetettek közt, megérdemelték. Most ugyan nehéz a helyzet, de nem szabad feladni a reményt. Ez a csapat sok mindent megélt, túlélte egy világegést, azt, hogy az 50-es években a nevét is elvették, sokszor volt az ellehetetlenülés, a megszűnés határán, de mindig életre kelt. Miért? Amit mondani szeretnék, az nem a futballról szól. Röviden idézem az 1923-as alapító okirat néhány tézisét, az alapítók, az egyszerű cukorgyári munkások céljait: így többek között az ifjúság erkölcsös nevelése, a társadalmi élet helyes úton való fejlesztése, az elhanyagolt szegény sorsú ifjúság felkarolása, a nemzeti eszmék és a hazaszeretet ápolása. Vannak ugyanis egyetemes örök érvényű igazságok, amik a gyökeret jelentik.

Isten éltesse a várost születésnapján és minden polgárát.
Köszönöm megtisztelő figyelmüket!”

Nyári Szilvia megköszönte a kitüntetett megtisztelő szavait. Ezzel az ünnepi közgyűlés hivatalos része véget ért, még egyszer gratulált a kitüntetetteknek. 20 perc szünet következik. A szünetet követően kerül sor a kitüntetettek tiszteletére rendezendő gálaműsorra, amelyben a Csiky Gergely Színház művészei működnek közre. A műsor címe: Fordulópontok Kaposvár történetében

Az előadásban közreműködnek a Csiky Gergely Színház színművészei Mészáros Sára, Nyári Szilvia, Szvetnyik Kata, Török Sára, Maizác Stefánia, Fándly Csaba, Hüse Csaba, Benedek Dániel, Krausz Gergely, a Somogy Táncgyűttes, valamint az Együd Árpád Alapfokú Művészeti Iskola táncosai. A koreográfiákat Turi Endre, a Somogy Táncgyűttes művészeti vezetője készítette. Művészeti asszisztens: Sipos Gabriella. Közreműködik a Somogy Zenekar Csikvár Gábor vezetésével, a Kaposvári Liszt Ferenc Zeneiskola ütősei Horváth Virág vezetésével és a Kaposvári Liszt Ferenc Zeneiskola fúvósai Vikol Judit vezetésével. A műsort szerkesztette és rendezte: Bereczki Csilla, a Csiky Gergely Színház rendezője.

Kérte, álljanak fel és az ünnepség hivatalos részének zárásaként énekeljék el közösen a Szózatot.

Szünet

Ünnepi műsor

K.m.f.

Szita Károly
polgármester

dr. Csillag Gábor
jegyző